

ДОЩИК, ДОЩИК

Швиденько

До- щик, до- щик кра-па-є дрі- бне- нько...

Я ж ду-ма-ла, я ж ду-ма-ла – за-по-ро-жець, не-ньо!

Я ж ду-ма-ла, я ж ду-ма-ла – за-по-ро-жець, не- нько!

Дощик, дощик

Крапає дрібненько...

Я ж думала, я ж думала –

Запорожець, ненько!

} Двічі

Коли б знала, коли б знала,

Відкіль виглядати,

То б найняла, заставила

Стежку промітати.

} Двічі

Аж він іде, аж він іде,

Ступає дрібненько,

То ж то милий, то ж то любий,

Дивіться, ненько!

} Двічі

Дощик, дощик,

Аж із стріхи капотить...

Розсердився мій миленький,

Аж ногами тупотить.

} Двічі

Розсердився, розгнівався

Мій милий на мене,

А як гляне – серце в'яне

І в нього, і в мене!

} Двічі